

متن پرسش

بسمه تعالی استاد طاهرزاده سلام علیکم: شنبه ۱۳۹۶/۰۲/۳۰ تفسیر آیات ۵۹ الی ۶۴ سوره نساء. برداشت من از تفسیر آیات فوق این بود که بر جام ضد قرآن است و آقای حسن روحانی در بستر منافقین داخلی و خارجی عاقبت شومی دارد و برخورد مقام معظم رهبری با برجام مطابق قرآن است که این برداشت را اگر درست متوجه شده باشم به اطلاع یکی از مجتهدین رساندم ایشان گفتند اگر استاد طاهرزاده چنین تفسیری کرده اند مقام معظم رهبری مقصرند که به دولت اجازه داده اند برجام انجام پذیرد. لطفا راهنمایی فرمائید. متشکرم

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ای بابا! اگر همه‌ی مستمعین این‌طور که شما برداشت کرده‌اید، برداشت کرده باشند که خاک بر سر من است!! اتفاقاً آیات مذکور خبر از آن می‌دهد که امثال آقایانی که در عین باور ایمانی جهت‌دواری به طاغوت رجوع می‌کنند. لذا قرآن می‌فرماید: «أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا نُزِّلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَ يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا» (۶۰/ نساء) آیا ندیدی کسانی که در باور خود به آن‌چه تو نازل کرده‌ای و آن‌چه در قبل آمده، ایمان دارند و این‌که در داوری به سوی طاغوت نظر می‌کنند. در حالی‌که به آن‌ها امر شده است به طاغوت کافر باشند و این شیطان است که آن‌ها را گمراه می‌کند، آن‌هم گمراهی بسیار شدیدی. بنابراین این‌طور نیست که بخواهند با اسلام مقابله کنند بلکه گرفتار یک‌نوع اغفال از طرف شیطان شده‌اند تا آن اندازه که شیطان بخواهد آن‌ها را به تعبیر علامه طباطبایی از صراط مستقیم به‌کلی بیرون کند. و خداوند در ادامه می‌فرماید: «وَ إِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَ إِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتِ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا» (۶۱) چون به آن‌ها گفته شود که به سوی آن‌چه خداوند نازل کرده است و به سوی رسول خدا بیایید، در این صحنه می‌بینید منافقان، فعالانه وارد می‌شوند تا آن‌ها را ای رسول خدا از تبعیت نسبت به تو منحرف کنند. ملاحظه می‌کنید که قرآن نمی‌گوید آن‌ها منافقند، بلکه می‌گوید جریان نفاق سعی دارد آن‌ها را از رجوع به رهبری نظام منصرف نماید. قرآن در ادامه می‌فرماید: «فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا وَ تَوْفِيقًا» (۶۲) اینان چگونه خواهند بود وقتی با قرارگرفتن در چنین مسیری با مشکلات روبه‌رو می‌شوند به جهت اعمالی که خود انجام داده‌اند و ای پیامبر به سوی تو خواهند آمد و به خداوند سوگند می‌خورند که ما جز نیکی و رفع مشکلات، قصد دیگری نداشتیم. عنایت دارید که به

جهت خطای محاسبه، با مشکل روبه‌رو می‌شود و به سوی رهبری نظام برمی‌گردند. در حالی که اذعان نمی‌کنند اشتباه کردیم، ولی خداوند در آیه‌ی بعد می‌فرماید: «أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ عِظْهُمْ وَ قُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا» (۶۳) آن‌ها کسانی‌اند که خداوند می‌داند چه در درون‌شان می‌گذرد. پس ای پیامبر از آن‌ها فاصله بگیر و آن‌ها را نصیحت کن و در ارتباط درونی و تنگاتنگی که با آن‌ها داری، سخنانِ رسا و نافذی را با آن‌ها در میان بگذار. ملاحظه می‌کنید که در این آیه از طرفی به رهبری نظام متذکر می‌شود که خط خود را از آن‌ها جدا کن تا اشتباه محاسباتی آن‌ها به پای تو نوشته نشود، ولی از نصیحت به آن‌ها خودداری ننما، زیرا زمینه‌ی اصلاح و امید به برگشت در آن‌ها هست. و از این مهم‌تر این‌که به تعبیر علامه‌ی طباطبایی در تنهایی و خلوتی که رهبری نظام با آن‌ها دارد می‌فرماید با کلماتی رسا و نافذ، آن‌ها را متذکر اشتباهات‌شان بگردان.

و سپس برای این‌که گمان نشود راهی جز اطاعت رسول خدا جهت رسیدن به اهداف حقیقی وجود ندارد، می‌فرماید: «وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَ لَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُكَ فَاسْتَعْفَرُوا اللَّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا» (۶۴) ما هیچ رسولی را نفرستادیم مگر آن‌که به اذن الهی باید بدون هیچ‌چون و چرایی اطاعت شود و ای پیامبر! اگر آن‌هایی که از این مسیر فاصله گرفتند و به خود ظلم کردند از خدا طلب استغفار و آمرزش بخواهند و رسول خدا نیز برای آن‌ها آمرزش طلب کند، حتماً آنان خداوند را تَوَّاب و رحیم می‌یابند. در این آیه در عین آن‌که متذکر می‌شود باید در اطاعتِ رهبری نظام که به تعبیر حضرت رضا «علیه‌السلام» مؤید به مدد الهی است؛ هیچ‌گونه سستی ننمایند، آن‌ها را به جهت خطای در محاسبه به‌کلی طرد نمی‌کند و راه بازگشت را در مقابلشان می‌گشاید که اگر اولاً به سوی رهبری نظام برگردند و در این فضا از خداوند طلب استغفار کنند و رهبری نظام نیز نسبت به آن‌ها ترحم نماید و از خدا برایشان طلب مغفرت نماید، آن‌ها برگشتِ خدا به خود را می‌یابند.

آیات مذکور نشان می‌دهد که جریان مذکور که گمان و باور دارند در مسیر دینداری قدم می‌زنند، ولی امیدشان به داوری طاغوت است، به‌کلی از گردونه‌ی نظامی که مکتبِ وحی به‌وجود آورده، بیرون نیستند هرچند که جریان نفاق و وسوسه‌های شیطانی در آن جریان فعال است. لذا باید در مسیر رهنمودهای رهبری نظام طوری عمل کنیم تا با دست خود آن‌ها را از گردونه‌ی نظام بیرون نیندازیم، بلکه به همان طریقی که رهبری نظام الهی عمل می‌کنند امید برگشت آن‌ها را داشته باشیم. و از آن عجیب‌تر که ملاحظه می‌کنید در دو آیه می‌فرماید: «جَاؤُكَ». یعنی اینان بالاخره چاره‌ای ندارند که به رهبری نظام برگردند. و این است که قبلاً در جواب کاربران محترم عرض شد؛ آینده، عظمت و قدرت رهبری چندین و چند برابر خواهد بود. موفق باشید